

G H I M P E L U I

Un exemplar

Acăstă foaie ese odată pe septmâna

D U M I N E C A

Abonamentele se facă în passagiul român No. 9—11 și la Administrația jurnalului Românuș, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițând și prețul.

55 parale.

PRECIUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	28 sflanți.
pe jumătate an	14 "
pentru districte pe an	32 "
pe 6 lune	16 "
pentru stenogramă	44 "

Fondator. **Thoma I. Stoenescu.**

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESSA LA DOMNUL **THOMA J. STOENESCU** GIRANTE SI ADMINISTRATOR.

Către D-nii abonați ai Ghimpelui.

Abonamentele incepute cu No. 1, espiră cu No. 27 la 17 Februarie curent,

Sunt rugați Domnii abonați al căror abonamentă espiră cu No. 26, și cără doresc a se mai amusa cu foia noastră să bine voiască și trămite prețul re-abonamentului D-lor, spre a nu suferi intrerumperi în expedierea foilor, care se va suspenda cu No. 27 la toții cei ne-re-abonați.

Cu acăstă ocazie mai aducem aminte D-lor abonați, cără nu său achităt abonamentele D-lor ca să nu sim nevoiți a recurge la catastroful DRACULUI.

Asemenea invităm pe toți amicii noștri a ne înnapoia atâtul de abonamentă precum și cără ce fel de broșure trămisă spre desfăcere din prea-nă cu bani adunați.

Administrator: T. I. STOENESCU.

DEPEȘIA AEROSTATICA.

Serviciul particulară al Ghimpelui.

Depeșia din Candia a lui Beilic-pașa către ministrul de resed al marelui Pad-i-șah, la Sambul.

Candia, în 23 a lunii iunior. — Aceunți intr-o gaură fără sigură ca se scăpă de... focul sărelui, raportăm pe data Exeleniei văstre *cagaoa* de adi. Mare bătaie luată de... *ascerlii* noștri care să aruncă ca nisecă Tatarii voinici asupra zavrăgilor turbați ca nisecă pisici. Ești am luat o sgărietură la nasu sub turban. Perderile nemărginite, dar noi n-am apucat se le numărăm. Ale noastre: Un pașă. Pe calegă-basi de la 8-le de bașiboduci l-au prins cu ibriculu în mână; 101 catări, 3 mîralai, 42 putini cu unu și una deșartă ce mi-o rezervam mie, 13 binbași, 303 putini cu orești, de și unele erau mai mult găle, 14 magari singe curata, nu știi cătă tunuri, căci sau perdu *tophane-bașăi*, dar nu tōte, magadă cu fesurile de rezervă, 18 iuz-baže, 33 mai mici și din *ascerlii* căi n'au voit se fugă.

Intre alte perdeni a lor, au rămas în mănele noastre un fesu de alu roșu și o cămașă tot ca fesulu ce o trămitem Esclentei văstre, pecetuită și cu inadins curieru; fiind că noi nu cunoștem ce este această cămașă!

Trămiteți-ne provizii, căci suntem la *aman*; părnă și ceaunele leam prefăcut în proiecte și acum avem lipsă cu totul și fără speranță de *pilașul nostru de tōte dilele*.

Copie conformă Copiei.

A. B. C.

BUCURESCI, 2 (14) MARTE 1867.

Ce de mai lucruri în căteva dille!

Uă sistemă guvernamentală rostogolită; ună ministeriu resturnată!

Indesul că să ne facă a cugeta la neposibilitatea lucrărilor omenești.

A cădut! a fostă inspăimătătoria veste pe care a transmisă-o ecoul, la cădereea ministerului Ghica, marți la 21 ale incetării lune, de la uă margine la alta a țării.

A cădut! a fostă nuvelă ce a bătută în toate direcțiunile telegraphului.

A cădut! a fostă suspișul ce a isbuințat din pepturile căpătușilor.

A cădut! a fostă esclamația plină de satisfacție și de speranță a parăponișilor.

A cădut! a fostă în fine ofstatul lung și duiosu alu *ghimpelui*, care perdea, cu cădereea fostului cabinetu, idealul său de guvernă pe care ilu urmărise atâtă timpă, și căre abia putuse deveni uă realitate.

S'a dusă, și oră-ce-omă face suntă tōte în zadară!

Suntem inconsolabili, duioși, amăriți, pentru că noi perdemă, nu numări nesce amici politici de la putere, deară ană de cei mai mari omeni de stată a țării, pe cei mai constituționali ministrii ce i-a putută încăldi vre uădată săorele și adia zephyrul.

Durerea e mare, adincă, dară totu este trecătoru în lumea noastră!

Și cumă să nu simă incinși de durere, cându în cursu de optu lune de dile, décă n'amă perduță socotela, ministerul cădutu a urmatu a oblađui țerra cu cea mai părintescă îngrijire?

Lipsită acum de năprasnicele pirghi de la putere, cari-lu susțineau cu vîrtoșia loru, Statul român nu se va dissolve ore? Si chiar Europa, acestă hătrină cochetă ce se numește Europa, ce va eugeta ea despre uă țerră a cărăi reprezentanți dau votu de blamă unu guvernă in care străluciau atâtea capacitate, și alu căru capă era cunoscut la atâtea imparătie?

Șapoii cu cine s'a inlocuită ministerul cădută și cari suntă titulele de a fi la curma țării a le nouilor ministri?

Trebue să o spunemă pe față, că să cîștă țerra și Europa cum că noi nu potem fi unu minută măcaru pentru actualele cabinetu și că-ă amă dată chiară votu de neincredere încă înainte de a sci cări erau să fiă domni ministri.

Da, trebuie să simă consecință. Amă admirată dibăcia constituționale a cabinetului cădută, și amă ajunsă a face din afărarea sea la putere cestiunea de a fi sau a nu fi a țării noastre. Astă-dăi ne afăram într'uă complectă dissoluțune! Guvernul actual este moale. Elu nu merge, nu va putea merge, nici uă dată așa cumă mergea celu cădut, pentru că lui îl lipsescu toate calitățile fostilor ministri.

In minutul în care scriamă revista noastră, eată patru-deci și optu de ore, nouă-deci și sese de carturi duoă mi optu sute optu-deci de minute, una sută seapte-deci și două de mi optu sute de secunde, de căndi suntă la curma statului domnii miniștri actuali, și cu toate aceste nu vedemă încă nici una din imbuñătățirile ce le reclamă imperiosă țeară.

Administrația e acea-și; justiția acea-și; căile de comunicație aceleasi. Nică unu incepută de siosele, necă uă linia de drumu de feru, necă uă ordine in finance, necă unu tractată incheiată cu vre una din puteri, necă unu resbelu incepută, necă uă negoiația diplomatică reusită, necă uă victoriă repurtată! Nemicu, nemicu, nemicu! Si putemă ore si in conștiință pentru unu asemenea ministeriu?.... Nu! Acestu cabinetu este impossibile, nu numă după opiniunea noastră, deară ană și după a aceloră onorabili cinci-deci și sese deputați, cără a apărată cu atâtă inflacărare desinteresată guvernul cădutu.

Dar este ană ceva și mai gravu, care ne face să ne îngrijăm pentru regimul nostru constituțional și pentru independență deputatului. Vrem să vorbimă despre atentarea ce s'a făcută la inviolabilitatea unu alături națiunii. Da, pe una din puținele siosele ale țării, în starea cea mai de jale din cauza neingrijirii guvernului actuare, unu onorabile reprezentantă a fostă resturnată și era căt p'aci să și peardă un u membru din corpul seu, in contra art. 14 din regulamentul Camerei, care stabilește lămurită că necă unu membru nu pote fi atacată sau urmărită in timpul sessiunii Adunării.— Unde mai este dară inviolabilitatea? Ce felu! Să fiă ore ursită ca unu guvernă să nu pote remânea necă măcar patru-deci și opt de ore constituționale? Hotărătă, noi ne perdemă ori ce speranță pentru unu viitoră mai serice. Mintea ni se rătăcește cugetând la cea-ce ne amenință, și totă scăparea nu ne-o punemă de căt in dréptă Adunării, care va sci să dărime unu guvernă ce nu este esită din sinul său, să măcar și pentru florile mărului.

Din parte-ne însă, fideli missiuni ce ne-amă luată asupră și convins, că posteritatea nu va uită numele nostru, ne vomă sili, asia cumă amă făcută astădi, a inregistra neconitență și cu totă imparțialitatea călcările de lege, violările constituționi și crimele actualelor ministeru, — căci elu va face neapărată chiară crime, — păna în diua cându va veni din nou la putere vre unul din acelle guverne, cări ne facă atâtă să petrecemă și pe cari le lăudămă cu atâtă abnegație, cumă ară făcută și cu guvernul cădută.

MACHE.

TRACTATU

de

ARCHEOLOGIĂ

Prefață.

Am pătit'o.... Ministerul liberal s'a format, constituit, anunciat și promulgat!

Am pătit'o! ce-o să ne facem, vă de noi, redactori ai

Ghimpelui, fără de D. Ion Ghica, fără de Vasihngtonul Românilor și fără de D. I. Strati, carele definitiv s'a prostrat.

Am pătiț'o, ah! vai mie,
Ei s'au dus n'or să mai vie!...

N'or se mai vie? Nu revine geniul, nu revine junia, nu revine onestitatea odată pătăță, dar noptea, dar strigoii, au revenit și pot se mai revină. Atâtă numai că, pentru strigoii, Constituționalii liberali au *aghiasma* blamului, și pentru nopte este LUMINA pressei.

Dar în fine, pînă când *Strigoii* să și mai simtă crescute codile și pe nădejdea lor să se incerce a mai ești din siciiă, noi astia de la *Ghimpel* am pătiț'o!...

— A pătiț'o calsfa nostră, dicești mai bine

— Ei da! dar nu mai puțin am pătiț'o — Ce ne facem, cu ce să *inglindisim* pe lectorii nostri?

Am cugetat și iată că am luat decisiunea să deschidem de astăzi, în *Ghimpel*, un curs de *Arheologie*, adică de de sciința celor vechi, spre descoperirea celor *trecute*, și povetuirea omenirii la cele *viitoare* în comparație cu cele prezente.

CAPITOLUL I.

Intrebare. Ce este arheologia?

Respons. Este sciința *Ghimpelui* despre *epocile de aur sau de argint*, aflate de învățatul antiquarii D.

Epurénu.

Intrebare. Ce coprind epoca de aur?

Respons. Coprind cele următoare în resumă:

Tot calpace,
Si locmale,
Si ișlice,
Baclavale...
Tot gheliruri,
Chilipiruri,
Zaefeturi
Marafeturi
Si rușeturi....
Zaharele,
Biruri grele,
Si ciocoi peste ele,
Făcend sute temenele
La pasale
Ișalale,
La polcovnici,
Pravoslovnici,
Dör ispravnici,
Mici obrasnici,
Se vor face
S'or întorce
Toți la plătice...
Nerozia,
Nebunia,
Vrea Domnia;
Dör trădarea,
Si prădarea,
Le vor duce
La vr'o eri e;
Muscălăscă,
Ori nemăscă,
Seau Nișamuri,
Droșci cu geamuri,
Cai palate,
Pungi furate....

Intrebare. Ce coprind epoca de argint?

Respons. Epoca de argint coprindă pe:

Năsdrăvanul
Epureanul,
Benjamiul,
Nașiu și liniul
De sisteme,
Ce 'ntre vreme
La finante
Cu bilante,
Dar ne dete,
Of! pe spete,
Reglementul
Escentul
Si patente
Cu mii bente,
Că-a dus zorul
Si omorul
Din Craiova
Si Moldova...
Socotele,
Vai! de ele!
Inecate
In riu tóte!
Si gheliruri
Chilipiruri,
Si venituri
Din chibrituri,
Si alte nagistorii,
Cu ale terrei moșii!

Intrebare. In câte părți se împarte arheologia?

Respons. Se împarte în:

I). Studiul ruinelor de localități precum:

Palatul Academiei, cazarmele militare, biserică Episcopiei Râmnicu, etc.

II). Studiul câmpilor de bătaia, de scuipare și păruială, precum:

Monastirea Radu-Vodă

Dealul Mitropoliei etc. etc.

III). Studiul paleontologic, adică al dobitoțelor vechi, în tre fosile: Bei-zadelele de totă măna și cărora le dedea măna, iar nu le mai dă măna și nică nu le dăm în măna. (Urmăză).

ANTIQUEARIUS.

CE VA DICE EUROPA?

Dumnețeu să ne erte, dară limbăță trebuie să fiă acăstă domnă care se numește Europa!

Ea face ce face, se înverțesce cumu pote, și în totu-de-una are să dică căte una cuvenită despre cutare sau cutare lucru.

De cătu-va timpu mai cu sémă, ori de căte-ori vremu să facem ce-va, să modificăm vre uă lege, să luăm vre uă măsură óre-care, Europa, totu Europa și în totu-de-una Europa ni se pune înainte.

In timpii din urmă, în timpii mai vechi, *vinu Turcii* sau *Muscalii*, erau marele spăimântaliu cu care ne tăiau pofta de acțiune.

Astă-dăi, *Ce va dice Europa* este gogorița cu care își facu treburile marii noștri ómeni de statu, și noi, bătrâni-copii, în fața acestei intrebări judiciiose, ne liniștimu în tomai cum înțetam plângerile noastre în copillării, când ni se spunea că vine *mumapăduri moiu* Ion, și cine mai își aduce aminte căte alte ființe ce le crea fecunda imaginajune a doicelor sau *dadacelor* noastre.

Acum chiaru, scriindu acestu articulu, n'amu avea noi óre dreptu să ne întrebămu: Ce va dice Europa?

Să sperămu însă că ea, neavându timpu să cefescă glumele noastre, nu va avea prin urmare nici timpulu să dică ceva, și astu-felu, de astă singură dată numai, vomu putea în liniște să ne încredințăm că, ori de căte ori au voitul unulu sau altul ca Europa să dică vr'u un cuvenit, ea a tăcutu locului, sau, dacă a țisutu ce-va, a vorbitu așa de inecu, în cătu noi n'amu audiu nemicu.

Deci, ca să nu incepemu ca avocații, adepți de la crearea lumii, să incepem de la 1859.

— Să facem unirea, strigau unionisti români. Să alegem pe principale Moldovei, pe Alexandru Ión.

— Ce va dice Europa? li se respundeu.

Unirea s'a făcutu, principale a fostu allesu, și Europa n'a țisutu niciu.

— Să întrunim camerele, să facem un singuru ministeriu, ce reau iar uniuniștili.

— Ce va dice Europa? strigau ómeni de stat.

Camerele s'au întrunit, s'a formatu unu singuru ministeriu, și Europa și-a cătătu de trébă fără să dică nemicu.

— Să dămu josu pe Cuza care duce tără la peire, să consolidăm unirea, puindu pe Tronul României unu principie hereditară din familiale domnitörle a le Europei, diceau din nou patrioții.

— Ce va dice Europa? se întrebau diplomiții noștri.

Cuza a călătu, principale Carol s'a alesu, Elu domneste și Europa n'a găsitu mai bine de cătu să tacă.

Eatăt pentru cea-a ce privește politica înaltă.

Vine apoi ce va dice Europa? al interesselor de partidă.

Era vorba să se facă algerile capitalii. Lumea serbea, dar mai multu de cătu toți serbea numerulu 23, adepți bejdădeaoa cu cisme mari decorate.

In tóte secțiunile, ori pe unde intilnește vre unu alegitoru, bejdădeaoa noastră ilu întimpina și îl aruncă, à bout-portant, aceste assasine cuvinte:

— De nu mă voiul allege eu în capitale, ce va dice Europa?...

Bejdădeaoa alergă, assuda, obosea, nu ca să se alergă, dară numai că să nu dea ocaziei, călădușu elu și cu ai sei, Europei să dică ceva.

Sermanii alegători, zăpăciți de ce avea să dică Europa, s'au încrecatu atâtă în cătu s'au mai scutu cui să dea voturile loru, și astu-fel bejdădeaoa cu ai sei au remas duioși.

Liberalii, sau după cumu ii numia e'i, roșii, s'au alesu de capitalea României și Europa s'a mărginit cu tóte aceste intr'uă taceremai mult de cătu elocințe.

Ce-o si disu bejdădeaoa și cu ai și, dreptu să spunem, noi nu scim, dară, după căte amu vălu. Europa n'a avut să dică nemicu,

Acumă ană, cu ocazieua crisi ministeriali, albii, ex-privilegiati,

retrogradi sau conservatori, au impuiat tără cu: Ce va dice Europa, dacă nu voru veni ei la putere? Cu tóte aceste ministeriulu s'a numit din majoritate care este a liberalilor, și dreptaci voru ține multu timp machinele loru acustice la urechie și totu nu voru reuși a audi glasulu Europei.

Ce să conchidem deci din tóte astea?

Nemicu altu negreșitu, de cătu că fiă-cine este săpână la sine, când lucează conformu drepturilor și aspirațiunilor țărui sălle.

Lică.

UNU SUSPINU AMARU.

I

Viermele lipită de flóre,
Sucu-i suge, flórea móre,
Pană ană n'a 'nmurgiu;
Asa tu, négră ființă,
Făr'amoră, fără credință
D'ală meu susletă te-ji lipită.

II

Si din noptile-mi senine,
De amoră, de viață pline,
Pe cari 'n zadar le chiemă,
'Mi ai săcătă nopti negurōse,
'Mi ai datu plăceri veninōse.....
O!... Dar totu nu te blestemu!

III

Căci de si 'mi ai storsu viață,
'Mi ai stinsu foculă, 'mi ai datu ghiata,
M'ai săcătă nefericită;
Insă eū totu tă la tine;
Căci din visele-mi senine
Prin tine 'mi amu implinită!

Io.

UNA-ALTA.

Ministeriul liberal se compuse, cu tóte opintirile dreptei d'al impedică. Atâtă blamul ce se deține ministeriului cădut, că și decretul constituirii actualei cabinet au avut loc tot în di de martie, cel d'anteiu, marți la 21, cel d'aldoioile martii la 28 februarie.

Cu drept cuvenit s'ar putea deci dică că boiaii au fost făcuți de doeo ori martu.

Când un bolnav se află la extremitate, medicii obișnuiesc a-i da moscă.

Ce să însemne óre desele adunări ce au dreptate în saloul deputatului Moscă.

CHIMPĂ.

In Nr. trecutu amicul și confratele nostru la *Ghimpel* au publicat sub acestu titlu mai multe înghimpări; dar mai scăpându din vedere înă căte-va, noi venimă a le complecta. Eată cumă:

Ghimpel bărbăților, lucusul femeielor.

Ghimpel Domnului Răcenu, limba română.

Ghimpel Domnului Grigorie Heliade, Directorele tipografiei.

Ghimpel Domnului Fundescu, proprietarul *Ghimpel*.

Ghimpel Domnului Menelas Gherman, roșii.

Ghimpel Domnului V. Urechia, Domnul Stratu.

Ghimpel Domnului I. A. Geanoglu, liniște.

Ghimpel Domnului G. Vulturescu, seriositatea.

Ghimpel funcționarilor, schimbarea ministrilor.

Ghimpel boerilor, eretitatea tronului.

Ghimpel comerciului român, evrei.

Cine-va.

LA PARIS CU ORI CE PREȚU.

III.

DOAMNA PRINCESA.

Hotelul în care a trasă Dôma Văvara N*** este în rue du Dauphin, vis-à-vis de grădina Tuileriilor.

Cum se aşează în acelă hotelu, cea dintări a sea preocupării fuse a serie bărbătă-seu. Se puse, dar, și-i serise următoarea epistolă, pe care o dă-nu aci cu stilul și cu ortografia sea:

Mon cher ami,

Je suis în Paris. Visul mă de mai mulți ani s'au realizat. Chel plesir! Chel sensasian!

Sapoii suntă și prinsesa. Cum amă intrat în Austria, așrul meu, eleganța îmbrăcămintei mele, umblețul și conversarisa mea a făcutu pe toți nemijii se mă ia de prinsesa.

Toți îmă d' acestu titlu cu respectu: în drumul de feru, la oteluri, la restaurante și chiar la... teatru.

Cu nu-ă aru plăcease părte unu titlu pe care nu-l are și care îi este date de lume, mai cu sémă titlu de prinsesa!

Sum'u prinsesă, mon cher ami; mon petit garson este petit prens și ma fil este petit prinsesă. Eată-ne o familie de prinsă. Păcat că nu ești și tu aici că ai și tu prinț. Cât de barbară este tăra noastră și ce civilizație se află în țările acestea.

Cum amă soсиu în Paris, și aci nobeleția acerului meu mă aretată ca în Austria. Cându m'au datu josu din drumul de feru, o sumă de francesă așa alegărată se mă ia bagajurile și să care se inchina cu respectu, dicindu'mi:

— Madam la prinses, a votre servis!

— Nobl prinses, a votre servis!

— Tre joli prinses, a votre servis! și alte asemenea delicate fransoșe, cuvenite, se n'țelege, persoane melle, numai, pote, persoane mele.

Asigurată, dar, de rangul meu, cumă ană trașu la otel, rue du Dauphin, No. ... m'au și inscriu în registrul otelului cu rangul meu de prinsesă și pe copii mei cu rangul de petit prins.

Mă aflu sănătosă și petrecu forte bine. Notra auant son tre bi!

Amă uitat să spui ce este mai principalu. Pe Verbină, iubita Verbină, amă uitat-o la Giurgiu. Dacă se duce vre-un amicul alătu pe acolo, se cercetese de dênsa și s'io ia, de o va găsi. Ei amă cumpărată alta; dar totu o iubescu și pe accia!

Varvara N.

P. S. Vejdi de mai ingrijește de ceva banu. Modulul de

Si șeju pe unu fotelu, puindu-ști mânile una peste alta peste genuchiul dreptă.

— Acum, după ce ne-am aşețat, cred că îmi vei spune cauă venirei Dumitale.

— Era o datorie, Domnă, sciuandu-vă singură aici, streină, fară nimeni care să vă conduce în acestu chaos al lumei civilisată, se viu să mă pui la serviciul Dumitale. Dispune de mine ca de unu supus umilitu servu alu Domniei, tălă! Mă voi crede fără fericită.

— Iți mulțămescu Domnule! ... Mai dică lumea că nu se găsește și la noi între români omeni indatoritori, cugeta ea în sine! Le voiu arăta pe acesta în față!

Apoi, remulăndu înca o dată Domnului Flecărescu, se sculă și-i latins, o punghă cu tutina se face ligara.

Dupe ce își facu ligara, Domnă N.*** adaoș:

— Crești că ne vei face onoreea se prinzești cu noi astăzi, adică cu mine și cu cei doi copii ai mei, pe care îi prezintu. Aceasta o pretenție mai cu sămă de la D-tă, fiindcă până acum nu cunoscu nică unu restaurant la care măsuța putea duce se prinzescu bine și nu tocmai scumpu.

— Cu mare placere, Domnă Prințesă. Numai se-mă spunești la câte ore?

— La sese, Domnulu meu; căci după masă vom merge la teatru. Speru că ne vei lăsa și la teatru?

— Prea multă onore, Domnă. Dar eu totă acestea nu vă potu refusa; nu potu a nu mă supune ordinilor Domniei văstre!

— Pe diseră, dar, dice Domnulu Flecărescu luându-ști pălaria și intindându-mâna Domnei.

— Pe diseră, adaoș deasă, stringându-i mâna cu tineretă. Pe cându elu eșa, garsonul intra cu biciusa pentru sinioria sea *le petit prince!*

Până să vie se mărgă la prânz, se spuneau în trăcătu cine este Domnulu Grigorie Flecărescu.

Elu este unul din acă omeni car sunt multi și în București, fără nici o meseria, dar care trăescu, cu totă acestea, fără bine, trăescu chiar ca unu omu cu stare mare; unul din aceia, în fine, pe care unu din amicii noștri Taru si numita *Coconu Nae*.

Totu ca Coconu Nae din București, și celu din Paris trăește fără nici unu venit personalu. Conducu de vre o femeiă bătrină acolo ca să studieze, elu nu studiază nimicu, ci se pune, pe altu-felu de studiu, până aduce în poziție pe coconă a lui părasi acolo fără bani chioră de cheltuiala.

Găsiti în asemenea poziție, începe să pândescă pe compatriotii săi căndu vin din teră, precum facu cei din București cu provincialii, se pun la serviciul loru în totă casurile și căstigă totu-d'una masa și căte-o dată casa; de și mai adesea săde pe la căte unu scolaru, cu care împarte îmbrăcămintea, cismele și rufelete.

Cându voie să se plimbe la *Bois de Boulogne*, ca unu senioru mare, astăptă în căe lingă Palais Royal, și cunu vede vre unu cunoscutu în trăsură, face sămă cu cucerirul se oprescă, spune vre o minciună cunoscutului seu și apoi îlu întrebă unde merge.

Acela și spune loculu, și elu, aruncându-se în trăsură, și disse:

— Toamă acolo voiamu să mă ducu și eu; dar n'amu găsitu trăsură. Ești bunu se mă ei și pe mine?

— Negrești, respunde celu-laltu, neavându ce se mai facă.

Cu teatrulu, cu circurile, cu totă locurile, în fine, unde se plăteste, face totu asemenea.

Lingă ste totu déuna pasiunile acelora care au căte una, după cum facu cu cocona Văvara; Ingămatului și vorbește de avere și spiritul seu; afemeiatul de femei frumos; lucești de stofe și de tătără; politicul de politică; femeilor de frumuseță și de mărire; comercianților de vîndă; poetilor de versuri; militarilor de arme! În fine tutulor le găsesce cōrdă simțire, și scote din trănsa sunetele aceleia ce plău mai bine omului în cestiune. Acestea facu mare bine eroului nostru.

Pe tineri fără experiență, cari au bană, și duce la *Close-rie des lillas*, la Mabille etc. etc. ca să le facă educație pentru care iști ia plata, și înca o plată destul de bună.

Elu trăescu, dar, fără cheltuiala, fericit și multămit că și acer care au o stare însemnată. Cărtile, însă, adică jocul cărligilor, umple adesea golorile cari rămân din căndu în căndu.

Astu-fel era Domnulu Flecărescu, leitu poleită.

La ora fixată, Domnulu Flecărescu era la cocona Văvara, cu fracu, legatură și vesti alba.

— Unde se mergem la masă? întrebă, cucóna după ce facu o reveritură grăjiosă ospelui seu.

— La Véfour seu Provençaux!

— La masă dar!

Moi.

CEVA SERIOSU ÎNTR-E CATE-VA GLUME.

In ultima septembării a carnavalului, joiu la 22 ale încheiatei lune Februarie, unu afișiu alu Theatrului de subu direcționea domnului Dimitriade, ne annunța una din operele teatrale celle mai frumos ale repertoriului spaniolu, esențiala dramă intitulată *Nebuna de amoru*.

Ori de căte ori vedem că se jocă pe scena română capetele de operă cele mai renomate, nu avem de cătu să felicităm pe directori, căci incercarea loru, mai curindă sau mai tardă, nu poate să nu dea roadele ce ei astăptă.

Cu totă greutățile ce a intimpinat în calea sei d. C. Dimitriade, greutăți pe cari, numai mulțumită concursul maternale și destinsă rezultatul al d. N. Stănescu, a putut să le invină, noi credem că vă veni nă di cănd, perseverându intr'uă ideia salutară, intr'uă credință tare. D-lu va ajunge la acelă rezultat care recompenșă cu totă prodigalitatea pe unu adevărat artistă.

Drama *Nebuna de amoru*, este una din cele mai frumos concepții alle unui spiritu avut și alături. Spăinu lipsindu-ne acum spre a putea întreține pe largu lectori nostri, asupra subiectului acestui bucătă cunună și asupra mo lulu

cum a fost interpretată de dd. artistă, și fiind că ni se prezintă plăcuta ocasiune a vedeā pentru a duoa dră, dumneacă, la 5 ale curenței, acesta opera, noi ne rezervăm dreptul a reveni în numerul viitoru asupra-i, spre a ne împlini datoria de publicistă cu totă imparțialitatea ce o esige critica.

Cu toată insă strimtoarea ce incercăm din cauă lipsă de spațiu, cumu amă disu, totuși nu ne putem opri de a nu dice căte-va cuvinte asupra unei artiste, cu dreptu cuvintu iubite și aplaudate de totă inteligență capitală. Lectori nostri au înțeles neapărat că vremu să vorbim de doamna R. Stănescu, acesta artistă pe care numai astimpă a avută fericirea atâtă publicul că și scena română a o vedeā în București.

Ori-cine a vădut pe rindu pe doamna Stănescu în *Unu pahar cu apă*, *Otrăvitorea*, *Artea și anima*, și *Târcă prinților*, ori cine a admirat-o pentru măestria ce a pusă în crearea rolelor reginei Anna, damei de Sant-Tropez, comedianei, și în fine alături Mariamei, soția lui Herode, negreșită că nă a putut să mai puținu intuiasmatu vedendu-o în rolul reginei Spaniei din *Nebuna de amoru*.

In adevăru, aci doamna Stănescu ne-a arătat ce poate uă artistă, cându possede într-ensu focul sacrul, cândă își face din artă condiționea *sine qua non* a existenței selle morale.

Oprindu-ne pentru astăzi aici, noi nu putem de cătu a mulțumi atâtă artistă! cătu și direcționi pentru drama de care vorbim, și, ca să ne împlinim datoria ce ne impune conscientă, conjurăm publicul a se grăbi să mărgă a assista dumineca viitoră la reprezentarea unei bucați care, din toate puncturile de vedere, este una din prea puținele frumosce ce le amă vedutu până astăzi.

FAPTE DIVERSE.

Domnul I. Lerescu, în discursul ce a ținut în Sala Slătină, Mercurea trecută, dicea că Domnia Seă a trăit la teră între lipsi! În urma acestei declarații, nu ne-a mai surprins discurs l'seu.

La expoziție din Paris s'a trimis o sumă de lucruri cari de cari mai curiose și mai ingeniose. Numai cartofi musicanți, suntem sicuri, nu s'a trimis.

Consiliem, dar, pe guvernul nostru a trimite acăstă minune, care s'a văzut pe scena teatrului național, luni, cu ocasiunea beneficiului dat de Domne în folosul săracilor, și suntem sicuri că fera noastră va lăsa mari tōte produsele din tōte tērile.

In jurnalul *Adeverul*, ce ese în Craiova, într-un articol subscrise de D. Strămbănu, se dice că Domnul Strat a făcut un budget foarte drept pentru instrucționea publică.

Nu ne mirăm că un budget strămbăna părun D-lui drept, de vreme ce se numește Strămbănu!

Un Ateniș, mai dilege trecute, a voit să vorbește de civilizație în Sala Atenelui român.

S'a urcat mai întâi la tribună, s'a luat aer de mare oratore, a tăzit, a băut puțină apă, a început să spue că să dat mare osteneală să facă acăstă lectură, materia fiind importantă, apoi a început lectura de la Adam și a sfîrșit la Eva.

Peste cinci minute însă a statut și a invitat pe un coleg al său să se urce la tribună ea să sfîrșească.

Acel membru, suinduse la tribună, a spus că un om, care a probat că nu este civilizat, cum putea să vorbește de civilitate.

Ni se spune că Tribunaile de Ilfov nu mai tine sedinte, amânând procesele la calendele grece, din cauza că n'are lemne!

Felicităm pe membrii consiliului permanent, de unde trebuie să se

dea acele lemne, pentru iconomile ce fac. Așa omeni ne trebuie în comitetul permanent spie a scuti pe societate de flagelul proceselor. Glorie lor!

Ce deosebire este între personajul principal din piesa *tiganul*, cum l'a scris autorul ungur, și între acela cum l'a făcut traducătorii, autorii, localizatorii și reprezentatorii români?

— Deosebirea ce există între Comitele *Egresi*, autorul ungur, și Domnii Dimitriade, Mocianu, Gheorghescu și Dragulici!

Domnul I. Lerescu, în *Farul* de la 26 Februarie, întrebă: de ce la balurile de la Curte nu au fost invitați și jurnaliști, adică Domnia sea, căci cei-lalți jurnaliști au avut acăstă onore.

Dar tot Domnia sea respunde că nu au fost invitați, fiind că le lipsește crescerea. Ce bine s'a cunoscut D. Lerescu când a făcut acest respuns.

Eu.

CORESPONDINȚA PARTICULARĂ A GHIMPFLUI.

Pitești, Februarie 13.

Scită că, cu ocasiunea verificărilor titlului de deputat al Domnului Papadopolu, după contestarea ce i s'a făcut că nu este român, s'a găsit două prea mult onorabilă cetățeni: *voivodul D-nul Conciu* și *jovinele D. Dinca Pop*, care au jurat cu o icona aurita în mâini că D. Papadopolu, ce vorbește stricat românesc, nu numai că este român, dar chiar fratele seu, și rudile săle, care nu sciu băbă românesc, sunt cetățeni români!

Lumea de aici, seu mai bine multimea, crede că acel jurământ a fost strîmb, și că acei cari jură strîmb intră dracul într-ensu, prin urmare ca crede că au și intrat dracul în acest prea onorabilă cetățeni, cetățeni necetăjeni, căci și acestia nu sunt români: unul, cel din tēu este bulgar, și cel l'alt domnul mai se căe se!

De săi noi credem ca luna cei l'altă, adică că acestia au săcăjurământ strîmb și că de aceia au intrat dracul într-ensu; dar ei nu-i pasă nimic de credințele noastre, și face ceea ce o învață consecința.

De căte ori acești două onorabili cetățeni necetăjeni trec pe ușile orașului, toți neguțatorii aprind tămâie dinaintea prăvălăilor și trag tōte clopoțele de tōte mărimile, rugând pe Dumnezeu, die ușii, se-i ferescă de dracul, éru altii die că, creșându-i pe amândou morti moralește, le fac serviciul morților.

Pentru totă această, Domnul Procuror a chemat pe unu din neguțatorii săi, a opri de a mai trage clopoțe și a aprinde tămâie; ei însă au răspuns că, având marfa de vânătoare, nu-pot nimini opri de arăta misteriilor.

Tot de o dată, în urma depeșei trimisă de Primărele de aici Domnului Ministrul de Interne, și publicată și de Dv. în *Ghimpflu*, lumea mai dice că și Primăria ar avea trebuință de clopoțe și tămâie. Eu cred însă că ea ar avea mai mult trebuință de un medic care se găsește într-o nisce boala incurabili.

Priimăți et. ct.

Pentru conformitate

ICH,

CATASTIHLUL DRACULUI.

D. COLONEL CRASNARU, reu de pl. tă.

Publicăm aci la valle epistola ce ne-a-trâmis individul ce se numește colonel Crasnaru, ca respuns la cererea ce i-am făcut de a-și plăti abonamentul ce datorescă la foia noastră, pe săse lune trecute. Declinează terminilor de cari se servă vorbește indeșul despre crescerea și onorabilitatea individului.

Administrărea.

DOMNULE,

Mă amenință că mă vei trece în *catastihl Dracului*. Te rog să o faci ca să te pot trece într-abonații bastonului meu.

CRASNARU.

TEATRU CELLU MARE

COMPANIA DRAMATICĂ.

Vineri la 10 Martie 1867

Se va juca pentru prima óră în beneficiul D-lui M. PASCALY

PIESSA

LEULU INAMORATU

Comedie în 5 acte de PONSARD de la academia franceză.

La Typographia THEODOR MICHAIESCU & C-nie, din nouă deschisa în strada Stirbei-Vodă, cassa Conduratu No. 11, se priințesc băieti spre învățătură, cu condiții foarte favorabile, care au terminat cel puțin clasa III-a primare,

In pasagiul român în rondo, la cofetărie, se găsește de vîndare Ghiață, în ori-ce óră.

LOGICA TURCEȘCA.

— Dici că „principiul Coranului nu admite nici uă reformă.” Ei bine, aşa este!... dar Evangelia ordona să „iubesci pe vecinul teu ca pe tine însu-ți.” Spune-mi dar te rogă, be Ghiaur Moscov, cum se face ore, că popozațiunile asuprute de tine, se bucură de acea și FERICIRE, ca și acele de sub domnia mea?!!!!

LIMBA.

(Istoria și Fisiologia.)

Deputatul cerând cuvântul.

Președinte — Aveți cuvântul!
Deputatul (în sine) — Cuvântul elu amău, dar
pe care din trei limbi să lău ieu?!

Esordiul cuvântării.

Peroratiunea cuvântării.
Nimeniu nu apropie pe oratore în
peroratiune...
Cred și eu, căci nu numai tună dar plouă.

Intrerupere.

La ordinea dilei!!

(Na urma)